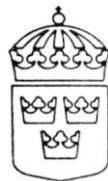

Motion till riksdagen

1987/88:Jo711

av Siw Persson och Kjell-Arne Welin (fp)

om skyddet av groddjuren och våtmarkerna

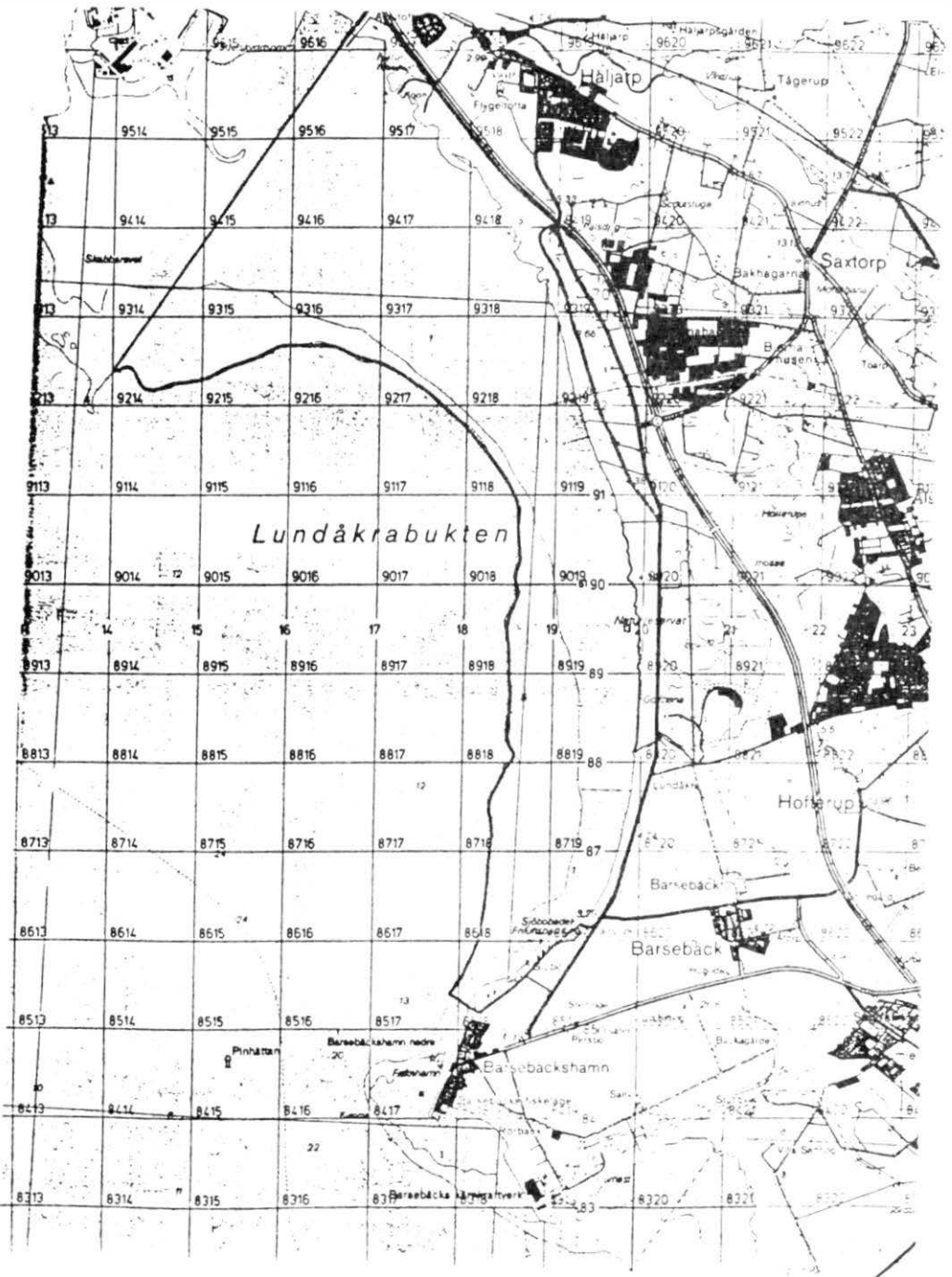
Mot.
1987/88
Jo711-717

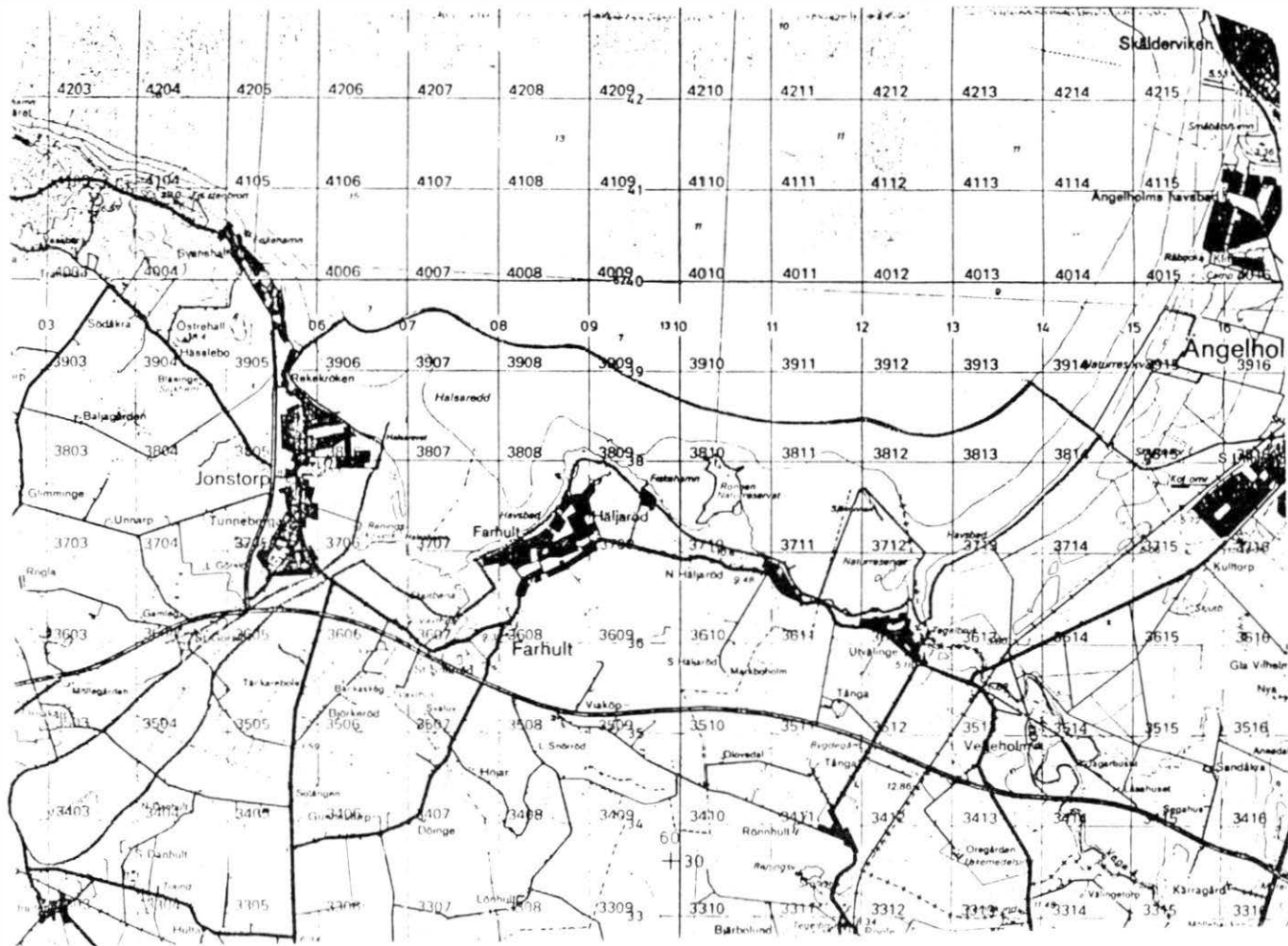
Naturvårdsverket har med stöd av 14 § naturvårdslagen fridlyst alla hotade eller sällsynta grod- och kräldjursarter i landet. Beslutet gäller fr. o. m. den 7 oktober 1985 och innebär att det är förbjudet att döda, skada eller fånga de fredade djurarterna. Det är inte heller tillåtet att skadadjurens ägg, rom eller bon.

Fridlysningen innebär emellertid inte på något sätt att de hotade eller sällsynta grod- och kräldjursarterna givits ett säkert eller varaktigt skydd. Även om djurarterna är fredade, är det t.ex. möjligt att förstöra artens livsmiljö och därmed också utplåna den fridlysta arten. Detta är i själva verket också grundorsaken till att djur- och växtarter är utrotningshotade.

Groddjuren är bundna till våtmarker och fuktiga miljöer. Försvinner våtmarkerna försvinner groddjuren och alla andra våtmarksberoende djur- och växtarter. Sedan 1 juli 1985 gäller förbud mot markavvattning utan särskilt tillstånd. Detta innebär att från naturvårdssynpunkt värdefulla våtmarker inte bör avvattnas utan bevaras. Förbud eller krav på tillståndsplikt för att fylla igen sådana värdefulla naturmiljöer med schaktmassor eller annat avfall av liknande slag föreligger inte. Det råder endast samrådspikt, innan utfyllnaden kan påbörjas. Detta förhållande är inte acceptabelt, om syftet är att varaktigt skydda våtmarksområden med hotade eller sällsynta groddjur. Detta gäller naturligtvis också alla andra hotade eller sällsynta växt- och djurarter i våtmarkerna.

Den direkta anledningen till att landets hotade eller sällsynta grod- och kräldjursarter fridlysts är Bern-konventionen från 1979 om skydd av europeiska vilda djur och växter samt deras naturliga miljö. Konventionen ratificerades av Sverige den 14 april 1983 och syftar till att ge utrotningshotade växt- och djurarter både ett art- och biotopskydd. Det är direkt uppenbart att enbart en fridlysning inte uppfyller de åtaganden som Sverige gjort genom att ratificera Bern-konventionen och inte heller ger grod- och kräldjuren ett varaktigt skydd. Fridlysningen måste för att vara meningsfull kompletteras med ett biotopskydd. Detta kan enklast ske genom att generell tillståndsplikt införs för utfyllnad av våtmarker och vattenområden. Naturvårdslagen bör kompletteras med en sådan bestämmelse i 18 c §.

Mot. 1987/88
 Jo711

Hemställan

Mot. 1987/88

Jo711

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär skyndsamt förslag om komplettering av 18 c § naturvårdslagen på i motionen angivet sätt så att groddjuren ges ett varaktigt skydd.

Stockholm den 14 januari 1988

Siw Persson (fp)

Kjell-Arne Welin (fp)